בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ה', כ"ו בניסן תשס"ה (05 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **כ"ו בניסן**, **11** יום, שהם שבוע **אחד** ו**ארבעה** ימים לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

טוכמן הגיב נחרצת: 'את השתגעת? את חושבת כי עמלק יתן אישור לעשות ברית-מילה? הם כבר שואלים אותי מתי את חוזרת לעבודה!? ...'
'...אינני רוצה אפילו להזכיר את שמך! לכי, הסתתרי ותניקי לתינוק שלך, ואני אנסה להשיג לך כמה שיותר ימי חופשת לידה.'
"אך ד"ר טוכמן", השיבה לאה'לה, "בן יש לי. והתורה מחייבת אותי בברית-מילה ביום השמיני!"
"גב' לאה, אינך יודעת שהנך נמצאת בתופת, בתוך הגיהנם!?", אומר לה ד"ר טוכמן. "כאן לא תוכלי לעשות זאת!"
"ד"ר טוכמן", אומרת לו לאה, "כאשר ה' יתברך נתן לנו את מצוות ברית-המילה, **הוא לא אמר, 'אך במחנה ריכוז אתם פטורים'!** אנחנו עדיין מצווים לקיים את מצוותיו! אם אינך יכול לדבר עם מפקד המחנה, אני אלך בעצמי."
טוכמן לא היה יכול לעמוד בפני ה"עקשנות" של לאה, והוא מסכים לדבר עם המפקד. למחרת, הוא חוזר אליה ומודיע לה: "דברתי עם עמלק עצמו, ואינני מאמין! הוא אמר שתוכלי לעשות ברית! אילו זכויות יש לאבא שלך...!"
לאה כבר חושבת קדימה ושואלת מי יהיה אז המוהל. טוכמן משיב – "אני אעשה! הרי אני רופא ויש לנו כלים בבית החולים כאן." לאה אינה נלהבת מהצעה זו, ומתחילה להסס. "אולי לא נעשה אותה, הרי התינוק עדיין חלש מאד... " טוכמן אינו מאמין למשמע אזניו. "אחרי שעמלק כבר הסכים?! את אומרת לא?!" אז, הוא מבין את הבעיה והולך לחפש מוהל.
ושוב, למחרת, הוא חוזר אל לאה עם הבשורה שב'טרנספורט' אתמול, הגיע מוהל! טוכמן פשוט לא מאמין ואומר ללאה "מישהו למעלה ממש רוצה שלבן שלך תהיה ברית-מילה! אך הקשיבי: איש זה אינו רק מוהל, הוא גם שוחט. כשגורש, הוא הספיק לקחת עמו רק את החלף - סכין השחיטה שלו. סבור היה שתמיד טוב שזה יהיה איתו. אך, תוך כדי השיחה שלנו, הוא בודק את התיק שלו, והנה! הוא לא מאמין - אין לו חלף! בבילבול שהיה לו באותה שעה, הוא הביא איתו דווקא את סכין המילה שלו, ולא את החלף, כפי שהוא חשב."
לאה אינה עונה לו. אחרי דקה, היא אומרת לו, "ד"ר טוכמן, האם הנך מוכן להיות ה'ק'באטר' [מי שמגיש את התינוק לכסא של אליהו לפני הברית]?" [ח. טלר – 'פיצ'יפק'ס]

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים "א]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 19^{00}	(י-ם): 18^{47}	(ת"א): 19^{03}	(חיפה): 18^{55}
צאת השבת	(ב"ש): 19^{58}	(י-ם): 20^{02}	(ת"א): 20^{05}	(חיפה): 20^{06}

פרשת השבוע: **"קדושים"** [ויקרא י"ט 1– כ' 27]

יום נעים ושבת שלום!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ה', כ"ו בניסן תשס"ה (05 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

"בזכות ארבעה דברים נגאלו אבותינו ממצרים – לא שינו את שמם, לא שינו את לשונם, לא היו ביניהם דלטורין, והיו גדורים בעריות."

ואף אולי אפשר להוסיף..."ולא הפרו את אמונתם בהשגחת ה' יתברך."

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים "א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 19^{00}	(י-ם): 18^{47}	(ת"א): 19^{03}	(חיפה): 18^{55}
צאת השבת	(ב"ש): 19^{58}	(י-ם): 20^{02}	(ת"א): 20^{05}	(חיפה): 20^{06}

פרשת השבוע: **"קדושים"** [ויקרא י"ט 1– כ' 27]

יום נעים ושבת שלום!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.